

Vikten av Första Mosebok 1 till 11

Du som har hängt med i min blogg från början kanske börjar se ett mönster vid det här laget. Hittills har jag tagit upp saker som att vi bör läsa bibeln bokstavligt. Profetior om Jesu liv, Israel och framtida krig. Bevis för att bibeln är Guds ord. Jag har också skrivit om Arkeologi, biblisk skapelseteori och Noas flod. Så nu kanske du börjar undra om jag är en sån där som har fastnat i de mer extrema och sensationella texterna i bibeln. De där som ligger lite på gränsen av vad många kristna faktiskt tror på. Som drakar, jättar och demoner.

Men så är det faktiskt inte. År 2017 åkte jag på en ganska otäck sjukdom. Jag hade hög feber i drygt fem månader, så jag kunde inte gå till kyrkan alls. Det visade sig sedan att det troligen handlar om en kronisk immun-sjukdom. Men nog om mina problem. För då, alltså 2017, kom en av mina döttrar med den briljanta idén att vi kunde starta en husgrupp istället. Sedan dess har vi hållit på med det.

Vi valde redan från början att vi skulle hålla oss till vad man kallar för en expositionell, alltså utläggande, läsning av bibeln. Det betyder att man går igenom bibeln bok för bok, kapitel för kapitel och vers för vers. Under de här första dryga sex åren har vi hunnit gå igenom Matteusevangeliet, Första Moseboken kapitel 1 till 11, Uppenbarelseboken och det mesta av Romarbrevet. Så vi kör så det ryker kan man säga.

Det här med att vi går igenom vers för vers gör förstås att vi läser hela bibeln. Det finns alltså inget ämne vi kan hoppa över för att det blir för svårt, för känsligt, eller för skrämmande och så vidare. Vi kan alltså inte heller hoppa över verser eller kapitel bara för att de verkar för extrema. Står det om Guds kärlek så pratar vi om Guds kärlek. Står det om frälsningen så pratar vi om frälsningen. Men om det då står om helvetet, eller om Guds vrede. Eller om just drakar, jättar och demoner. Hur gör vi då? Jo, vi pratar om det förstås. Och då måste man ha koll på de här sakerna också. För annars kan det lätt bli att man säger en sak den ena veckan, och sedan säga emot sig själv nästa vecka. Dessutom ger de här mer extrema ämnena oftast den enda vettiga förklaringen på de stora frågorna som folk har angående vår tro.

Om man till exempel inte tror på den bibliska skapelseteorin, hur ska man då förklara teodicéproblemet? Alltså ett av de äldsta argumenten mot bibeln. Det låter ungefär såhär: Om Gud är god och allsmäktig, hur kan det då finnas så mycket ondska och lidande i världen? För om man tror att död, lidande och sjukdomar alltid har funnits i världen, vilket man måste göra för att kunna hålla sig till till exempel teistisk evolution. Då har man egentligen inget vettigt svar på det problemet.

Anledningen till att det blir mycket av de mer udda ämnena i den här bloggen är helt enkelt att det är de ämnena som det inte talas så mycket om i kyrkorna längre. Och det lämnar stora hål i undervisningen. Jag älskar att prata om Guds kärlek. Men det pratas det om överallt, så det behöver jag inte ta upp så mycket här. Man skulle nog kunna säga att den här bloggen är menad som ett komplement till kyrkan. För att fylla ut de allt för vanliga tomrummen. Därför kommer den kanske upplevas som lite extrem eller sensationell ibland.

Och på tal om extremt. Jag tänkte i några artiklar framöver försöka följa en röd tråd genom bibelns elva första kapitel. Helt enkelt för att fortsätta lägga en grund för vad min blogg handlar om. Vi börjar från början.

Vårt ursprung:

"I begynnelsen skapade Gud himmel och jord."

Första Mosebok 1:1

Gud skapade det universum som vi lever i. Sedan skapade Han människan till sin avbild. Han vill inte ha ett gäng robotar som följer Honom. Han vill ha en relation med oss. Därför skapade Han oss med egna personligheter, tankar, drömmar och allt det där som vi har, men som djuren saknar. Han skapade oss också med en fri vilja. När allt var klart står det att Gud såg att det var mycket gott.

"Gud såg på allt som han hade gjort, och se, det var mycket gott. Och det blev afton och det blev morgon, den sjätte dagen."

Första Mosebok 1:31

Han älskade alltså det Han hade skapat. Om Gud säger att något är mycket gott så är det perfekt. Det här är ju ett problem för dem som tror på evolutionsteorin och miljarder år. För om de här teorierna skulle vara sanna så skulle Gud kalla våld, död och till och med cancer för mycket gott, alltså perfekt, eftersom just våld, död och cancer är något av vad man hittar i fossil-registret. Bland mycket annat.

Människan levde alltså i en perfekt värld med en perfekt och personlig relation med Gud. Men redan i Första Moseboken kapitel 3 går det snett.

Syndafallet:

"Men ormen var listigare än alla markens djur som Herren Gud hade gjort. Han sade till kvinnan: "Har Gud verkligen sagt att ni inte får äta av alla träd i lustgården?"..."

Första Mosebok 3:1

Här kommer alltså synden in i världen. Och med synden kom död, sorg, sjukdomar, smärta, våld, krig, hårt arbete för vår överlevnad, osv. Synden kom sedan att gå i arv från generation till generation. Här har vi svaret på det så kallade teodicé-problemet. "Om Gud är god och allsmäktig, hur kan det då finnas så mycket ondska i världen?" Vi lever i en fallen värld för att vi valde att gå vår egen väg istället för Guds väg. Det gäller inte bara Adam och Eva, utan även dig och mig. För som vi redan har läst många gånger:

"Alla har syndat och saknar härligheten från Gud"

Romarbrevet 3:23

Löftet:

Men i vers 15 händer något oväntat, då Gud säger såhär till ormen.

"Jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han ska krossa ditt huvud och du ska hugga honom i hälen."

Första Mosebok 3:15

Gud ger ett löfte om någon som ska komma. Denne någon skulle vara "hennes avkomma". I den engelska översättningen av bibeln står det "her seed". Alltså kvinnans säd. Vilket är mycket närmare den hebreiska grundtexten. Problemet är ju att kvinnor inte har säd, utan ägg. Så det utlovas alltså en jungfrufödsel redan här.

Han som skulle komma skulle alltså krossa ormens (Djävulens) huvud. Men han skulle också själv bli sårad. Den här versen är en profetia om vad Jesus ca 4000 år senare gjorde för oss på korset. Efter syndafallet så fortsatte synden att växa på jorden:

"Men jorden blev mer och mer fördärvad inför Gud och full av våld. Gud såg på jorden, och se, den var fördärvad, eftersom alla människor levde i fördärv på jorden."

Första Mosebok 6:11-12

Efter syndafallet växte människornas ondska alltså lavinartat. Till slut fanns det bara Noa och hans familj kvar som följde Gud. Guds tålmod var slut och i sin nåd och rättvisa bestämde han sig att börja om. Han dömde världen med en global översvämning. Bara Noa, hans familj och två av varje djurart räddades på den ark som Gud hade sagt åt Noa att bygga. Efter översvämningen fick Noa och hans familj ett uppdrag. Samma uppdrag som Adam och Eva hade fått i Edens lustgård.

"Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: "Var fruktsamma, föröka er och uppfyll jorden."

Första Mosebok 9:1

Gud sa åt oss att uppfylla hela jorden, och vad gjorde vi människor?

"Och de [människorna] sade: "Kom, så bygger vi oss en stad och ett torn med spetsen uppe i himlen! Låt oss göra oss ett namn, så att vi inte sprids ut över hela jorden."

Första Mosebok 11:4

Människorna gjorde alltså precis tvärt emot vad Gud hade sagt. Så Gud gjorde så att folket började tala olika språk för att de skulle uppfylla jorden som Han ville.

Det här var valda delar av Första Moseboken kapitel 1 till 11. Det är en del av bibeln som mycket ofta blir attackerad, förlöjligad, allegoriserad, det betyder tagen för att vara bildlig och mytisk istället för historisk, eller helt enkelt ignorerad. Både i och utanför kyrkorna. Men om vi verkligen studerar de här kapitlen, och tolkar dem bokstavligt och historiskt, så ser vi att själva grunden till allt vi som kristna tror på finns här.

Jag kommer i några artiklar framöver stanna vid olika delar i just Första Mosebok 1-11 för att försöka förklara lite av vad jag kommit fram till då jag läst de här kapitlen. Men som sagt, lita inte på mig, utan läs själv och se om det jag säger här stämmer överens med vad som står i bibeln. Precis som man gjorde i den där synagogan i Berea.

Det är just det som är min förhoppning. Att kanske någon ska få upp ögonen för att bibeln är en fantastisk och helt unik bok. Och förstås att den är Guds ord.

1 Mos 1 - 11 Skaparen

Det första Gud presenteras som i de här kapitlen är hela universums skapare.

I begynnelsen (tid) skapade Gud himmel (rum) och jord (materia). Eftersom Gud har skapat tid, rum och materia så måste Han ju per definition existera utanför tiden rummet och materia. För man kan ju inte skapa något som man själv behöver existera inom. Har vi det klart för oss så är det inte så svårt att förstå hur Gud kan "förkunna från början vad som skall komma" (Jes 46:10).

Vi förstår också hur Gud kan vara: Omniscient (vet allt), omnipotent (kan allt/allsmäktig) och omnipresent (är överallt samtidigt).

Treenigheten:

Gud är en, men han existerar i tre personer. Fadern (Gud), Sonen (Jesus) och Den Helige Ande. Detta kan vara svårt för den mänskliga hjärnan att greppa. Många har försökt att förklara med metaforer, men jag tycker inte att någon räcker riktigt ända fram. Här är dock tre exempel.

Vatten existerar i tre olika former. Fast (is), Flytande (vatten), Gas (ånga). Alla tre är fortfarande vatten.

Triangeln är tre sidor som tillsammans utgör en figur.

När man räknar de personer som utgör treenigheten kan man inte räkna $1+1+1=3$. För eftersom de utgör en och samma essens måste man räkna $1 \times 1 \times 1 = 1$

Så treenigheten, även om den är svår att greppa, är ändå vad bibeln förklarar för oss.

Att Fadern, alltså Gud, förekommer i skapelseberättelsen är ju tydligt.

"I begynnelsen skapade Gud..."

Första Mosebok 1:1

Den Helige Ande är ju också uppenbar i texten.

"Och Guds Ande svävade över vattnet."

Första Mosebok 1:2

Men var Jesus verkligen med under skapelsen?

"Vid kvällsbrisen hörde de Herren Gud vandra i lustgården. Och mannen och hans hustru gömde sig för Herren Guds ansikte bland lustgårdens träd."

Första Mosebok 3:8

Eftersom Gud är ande (Johannesevangeliet 4:24), tror jag bara att det här kan förklaras med att den preinkarnerade Jesus vandrade i lustgården. När man läser vidare i Gamla Testamentet så ser man faktiskt Jesus dyka upp på flera ställen. Ofta beskrivs Han som Herrens ängel. Ett par exempel: Det står i bibeln att ingen kan se Gud och överleva. Men i Domarboken står det såhär:

"När Gideon såg att det var Herrens ängel, sade Gideon: "Ve mig, Herre Gud , jag har sett Herrens ängel ansikte mot ansikte!" Men Herren sade till honom: "Frid vare med dig! Var inte rädd, du ska inte dö."

Domarboken 6:22-23

Jag lutar även åt att den befälhavare som Josua möter utanför Jeriko är Jesus, innan Han kom till jorden som människa.

"Medan Josua var vid Jeriko, hände det en gång att han lyfte blicken och fick se en man stå där framför honom med ett draget svärd i sin hand. Då gick Josua fram till honom och frågade honom: "Tillhör du oss eller våra fiender?" Han svarade: "Nej, jag är befälhavare över Herrens här. Nu har jag kommit." Då föll Josua ner till jorden på sitt ansikte, tillbad och sade till honom: "Vad har min herre för budskap till sin tjänare?" Befälhavaren över Herrens här sade då till Josua: "Ta av dig dina skor , för platsen där du står är helig." Och Josua gjorde så."

Josua 5:13-15

Jag tror att detta är Jesus, eftersom Han säger åt Josua att ta av sig skorna för att platsen där han står är helig. Jämför gärna med Moses vid den brinnande busken i Andra Moseboken 3:5. Han verkar inte heller ha några invändningar mot att Josua tillber Honom. Något en ängel aldrig skulle gå med på.

Jag tror även att Jesus är den som är med Daniels vänner i Nebukadnessars ugn.

"Då blev kung Nebukadnessar förskräckt. Han reste sig hastigt och frågade sina rådsheerrar: "Var det inte tre män vi band och kastade i elden?" De svarade kungen: "Jo visst, o konung." Då sade han: "Men nu ser jag fyra män gå lösa och lediga inne i elden, helt oskadda. Och den fjärde ser ut som en gudason ."

Daniel 3:24-25

När profeten Mika beskriver Messias som skulle komma att födas i Betlehem skriver han så här:

"Men du, Betlehem Efrata som är så liten bland Juda tusenden, från dig ska det åt mig komma en som ska härska över Israel. Hans ursprung är före tiden, från evighetens dagar."

Mika 5:2

Och Johannes knyter ihop säcken med sin fantastiska öppning i Johannesevangeliet.

"I begynnelsen var Ordet , och Ordet var hos Gud, och Ordet var Gud. Han var i begynnelsen hos Gud. Allt blev till genom honom, och utan honom blev ingenting till av det som är till."...

Johannesevangeliet 1:1-3

Den treenige Guden var alltså Han som skapade hela universum.

Messias-profetior:

Som jag sa tidigare så fick vi ju den första profetian om Messias, Han som skulle komma och rädda oss tillbaks till Gud, redan i kapitel 3 i Första Moseboken.

Jag tror att detta är något som Job har i tankarna då han någon gång runt år 2000 före Kristus säger:

"Men jag vet att min återlösare lever , att han till sist ska träda fram över stoftet. När sedan min sargade hud är borta, ska jag i mitt kött skåda Gud. Jag själv ska få skåda honom, jag ska se honom med egna ögon, inte med någon annans. Därefter längtar jag i mitt innersta."

Job 19:25-27

Runt 1000 år senare skrev en man som hette Agur såhär:

"Vem har stigit upp till himlen och kommit ner igen? Vem har samlat vinden i sina händer? Vem har knutit in vattnet i ett kläde? Vem har fastställt jordens alla gränser? Vad heter han, och vad heter hans son?..."

Ordspråksboken 30:4

Det finns de som ägnar hela sitt yrkesliv åt skapelseberättelsen, men det här är den vinkel jag väljer att se den ifrån den här gången. Jag kommer att komma tillbaks till den om och om igen för det finns hur mycket som helst att skriva om den. Men det viktiga för min "röda tråd" här är att Gud är skaparen.

1 Mos 1 - 11 Guds Kärlek

Här kommer vi in på ett av mina favoritämnen i bibeln. Nämligen Guds kärlek. Och jag kan förstås inte skriva allt som finns att skriva om Guds kärlek i den här artikeln. Men jag vill beskriva den från en vinkel som jag tycker passar i just den här serien.

Gud som personlig och kärleksfull är unikt för just kristendomen och judendomen.

Inom Hinduismen tror man på miljontals olika gudar, men i grunden är de alla, precis som allt levande, uppenbarelser av en opersonlig gud, eller kraft, som man kallar Brahman.

Buddhismen, som är en avstickare från Hinduismen tror i grunden inte på någon gud alls. Däremot figurerar inom Buddhismen precis som i hinduismen, någon form av opersonlig kraft. George Lucas, som konverterade till buddhismen, har själv sagt att det är den här kraften han försöker beskriva som "the force" i Star Wars-filmerna.

Inom Animismen tillber man olika nyckfulla andar som man tror styr naturliga fenomen, men de förhåller sig inte speciellt kärleksfulla till människor.

Enligt Koranen, Islams heliga bok, har deras gud, Allah, 99 namn, eller attribut, men inget av dem beskriver Allah som kärlek.

Medan Gud i Bibeln ÄR kärlek.

"Mina älskade, låt oss älska varandra, för kärleken kommer från Gud. Var och en som älskar är född av Gud och känner Gud. Den som inte älskar har inte lärt känna Gud, för Gud är kärlek."

Första Johannesbrevet 4:7-8

Det som kommer fram så här tidigt i Bibeln är att vi är älskade för dem vi är, eller kanske rättare sagt för dem Gud vet att vi borde vara, inte för vad vi gör. Gud kunde ju helt enkelt ha börjat om med två nya människor när Adam och Eva hade syndat. Istället lovar Han att Han ska ställa allt till rätta, och så påbörjar Han en lång frälsningsplan som pågår genom hela världshistorien. Redan från början står det klart att vi inte kan göra något själva för att bli räddade. Jesaja beskriver det här ganska tydligt då han skriver:

"Vi är alla orena, alla våra rättfärdiga gärningar är som en fläckad dräkt. Vi vissnar alla som löv, och som en vind sveper våra missgärningar bort oss."

Jesaja 64:6

Våra rättfärdiga gärningar, alltså när vi tycker att vi har varit riktigt duktiga, är som en fläckad dräkt. Det här är ett uttryck som är väldigt censurerat i den svenska översättningen. Hur skulle vi då någonsin kunna arbeta oss till Guds godkännande?

Ändå älskar Gud oss. Varför? Jag tror att hela vårt människovärde ligger i att vi är skapade till Guds avbild. Han vet vår rätta potential innan synden fördärvade oss och Han vill att alla ska komma till Honom för att en dag få leva som Han hade tänkt att vi skulle leva. Men eftersom Gud är kärlek så tvingar Han sig inte på någon, utan Han vill att vi själva ska göra ett val.

En aktuell fråga i vår tid är då, vad är en människa och när blir man en människa? Peter Singer, som är professor i praktisk etik vid Princeton University tycker att man blir en människa när man själv är medveten om sin existens. Alltså när man själv inser att man finns till. Han tror att det händer vid ungefär 2 till 3 års ålder. Singer har också visat sig vara positiv till vad han kallar aborter fram till just 2 till 3 års ålder.

Sedan finns det de som tycker att man blir en människa i den 26:e veckan i graviditeten, andra i den 12:e osv.

Men vad säger då bibeln?

"Du har skapat mina njurar, du vävde mig i moderlivet. Jag tackar dig för att jag är så underbart skapad. Underbara är dina verk, min själ vet det så väl. Benen i min kropp var inte osynliga för dig när jag formades i det fördolda, när jag bildades i jordens djup. Dina ögon såg mig när jag bara var ett foster. Alla mina dagar blev skrivna i din bok, formade innan någon av dem hade kommit."

Psalm 139:13-16

"Så säger Herren som skapade dig, han som formade dig i moderlivet och som hjälper dig..."

Jesaja 44:2

"Herrens ord kom till mig. Han sade: "Innan jag formade dig i moderlivet utvalde jag dig, och innan du kom fram ur modersskötet helgade jag dig."

Jeremia 1:4-5

Det verkar ju till och med som om Gud ser en människa som just en människa redan från innan befruktningsoögonblicket. Och om vi läser Mose lag så verkar det som att en ofödd människa har samma rättigheter som en född, och till och med vuxen. För här talar Moses om en havande kvinna. Och varför skulle han nämna att hon är havande om det han skriver endast gäller kvinnan?

"Om män kommer i gräl med varandra och någon av dem stöter till en havande kvinna så att hon föder fram sitt foster, men ingen annan olycka sker, då ska han böta vad kvinnans man ålägger honom och betala efter skiljedomares prövning. Men om det sker en olycka ska liv ges för liv, öga för öga, tand för tand, hand för hand, fot för fot, brännskada för brännskada, sår för sår och blåmärke för blåmärke."

Andra Moseboken 21:22-25

Guds kärlek står inte i konflikt med Hans rättfärdighet, helighet eller ens med Hans vrede. Alla Guds attribut är i full symbios med varandra. Men mer om det i en artikel lite längre fram.

En annan stor fråga just nu är vår miljö. Det finns starka krafter i samhället idag som säger att världens befolkning behöver minskas ned till ca 1/2 miljard människor om vi ska kunna rädda miljön. De säger inte hur det här ska gå till men det låter ju inte som något positivt i mina öron. En liten spoiler allert här. Men jag måste säga att jag blev ganska deppig av upplösningen i Dan Browns bok Inferno faktiskt. Inte filmen, boken. För även om jag tycker att vi människor är vårdslösa mot den planet vi bor på så är det inte planeten som står i fokus för Guds kärlek, utan vi människor.

"Och Gud välsignade dem och sade till dem: "Var fruktsamma och föröka er, uppfyll jorden och lägg den under er. Råd över havets fiskar, himlens fåglar och alla djur som rör sig på jorden."

Första Moseboken 1:28

Och...

"Gud välsignade Noa och hans söner och sade till dem: "Var fruktsamma, föröka er och uppfyll jorden."

Första Moseboken 9:1

Jorden är ju inte skapad för att existera för alltid. För om vi ska tro på Petrus så går den jord vi nu bor på mot ett abrupt slut.

"Men Herrens dag kommer som en tjuv, och då ska himlarna försvinna med våldsamt dån och himlakropparna upplösas av hetta och jorden och dess verk inte mer finnas till."

Andra Petrusbrevet 3:10

Och i Uppenbarelseboken står det samma sak.

"Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem."

Uppenbarelseboken 20:11

Det som är nu kommer alltså att behöva försvinna för att göra plats för något nytt.

"Och jag såg en ny himmel och en ny jord. Den första himlen och den första jorden var borta, och havet fanns inte mer."

Uppenbarelseboken 21:1

Så även om vi fick i uppdrag av Gud att ta hand om den värld Han har satt oss att leva i, så är det inte jorden i sig som är i fokus för Guds kärlek. Det är vi människor. För vi är skapade till Hans avbild. Och vi har alla eviga själar som behöver räddas. Så det var för vår skull Jesus kom till jorden och dog på ett kors. Det var för vår skull Han uppstod. Och det är för vår skull Han har tålamod med den värld som har vänt sig bort från Honom.

Guds kärlek till oss är alltså så mycket mer än en flyktig känsla av förälskelse. Den är genomgående i världshistorien. Från skapelsen, då Han skapade oss till sin avbild. Via den långa frälsningsplanen. Till den nya himlen och den nya jorden, dit Han vill att alla människor ska komma.

Vi läser från Andra Petrusbrevet 3:9 där Petrus svarar dem som undrar varför Jesus inte har kommit tillbaks än. För människor har ju i alla tider sagt att Han kommer snart. Sånär skriver Petrus:

"Herren dröjer inte med att uppfylla sitt löfte, så som en del menar. Nej, han har tålamod med er, eftersom han inte vill att någon ska gå förlorad utan att alla ska få tid att omvända sig."

Andra Petrusbrevet 3:9

1 Mos 1-11 Människans Synd

Från Guds kärlek ska vi nu hoppa rakt in på ämnet synd, som kan verka ganska avlägset från Guds kärlek. Men som vi ska se så hänger de här två ämnena tätt ihop med varandra.

Först skulle jag vilja ställa frågan, Vad är synd. Johannes skriver att synd är laglöshet. Det är alltså att leva på ett sätt som Gud inte vill att vi ska leva på. Här är det bra att komma ihåg att det Gud vill att vi ska göra är bra för oss, för Gud är en kärleksfull Gud. Synd är också att rent ut sätta sig upp mot Gud. Det är rebelliskhet. Man vet innerst inne att Han finns, men man vägrar att tro på Honom som sin Herre och Frälsare.

”Den som ägnar sig åt synd bryter mot lagen, för synd är brott mot lagen .”

Första Johannesbrevet 3:4

Syndens inträde i världen kan vi läsa om i Första Moseboken kapitel 3. Djävulen, som själv varit en av de mäktigaste änglarna inför Gud men som fallit på grund av sitt högmod och begär, frestar Eva till att också vända sig från Gud. Sådär beskrivs Djävulen i Jesaja 14:12-14:

”Hur har du inte fallit från himlen, du strålande stjärna, du gryningens son! Hur har du inte blivit fälld till jorden, du som slog ner folken till marken! Du sade i ditt hjärta: ’Jag ska stiga upp till himlen, jag ska resa min tron ovanför Guds stjärnor. Jag ska sätta mig på mötesberget längst upp i norr. Jag ska stiga upp över molnens höjder, jag ska bli som den Högste.”

Jesaja 14:12-14

Eva blev förförd med de metoder som Djävulen fortfarande verkar föredra att vilseleda människor med. Ögats begär, köttets lust och hjärtats högmod. Alltså hon såg att frukten var god, hon lockades av det eftersom det gav förstånd , och hon frestades när ormen sa ”ni kommer bli som Gud”. Adam gjorde sedan ett aktivt val att inte följa den enda enkla regel Gud hade gett dem.

”Och Herren Gud gav mannen denna befallning: ”Du kan äta fritt av alla träd i lustgården, men av trädet med kunskap om gott och ont ska du inte äta, för den dag du äter av det ska du döden dö.”

Första Moseboken 2:16-17

Så genom Adams överträdelse (att gå över en gräns) när han som den förste människan valde sin egen väg istället för Guds, kom synden in i världen, och med den ondska, sjukdom, död osv. Lite senare, när Set föddes, står det att Adam fick en son i sin avbild.

”Detta är boken om Adams fortsatta historia. När Gud skapade människor gjorde han dem lika Gud. Till man och kvinna skapade han dem. Han välsignade dem och gav dem namnet människa den dag de skapades. När Adam var 130 år fick han en son som var lik honom, hans avbild. Han gav honom namnet Set.”

Första Moseboken 5:1-3

Set var alltså skapad till Guds avbild, precis som alla människor, men med Adams syndiga natur. Det är det här som brukar kallas arvssynd. Vi har alla redan från början något i oss

som vill sätta sig upp mot Gud. I Nya Testamentet kallas det ofta "köttet". Ett bevis för att det är så är att man sällan behöver lära en fyraåring att ljuga, ta största tårtbiten eller gnälla för att han eller hon inte får den där leksaken i affären. Det verkar de vara födda med. Och för att de ska bli empatiska människor som tänker på andra behövs det uppfostran.

För att det här skulle bli ännu tydligare gav Gud oss lagen som överbevisar oss om vår synd. För ingen kan hålla lagen.

"... Men det var först genom lagen som jag lärde känna synden. Jag hade inte vetat vad begäret var om inte lagen hade sagt: Du ska inte ha begär."

Romarbrevet 7:7

Jesus bekräftar sedan lagen och visar att den också har en moraliska aspekt i bland annat bergspredikan. Så även om vi hade kunnat hålla den enligt Gamla testamentet, så visar Jesus att Gud inte bara ser till vad vi gör, utan även till våra ambitioner och avsikter. Vi behöver alltså inse att vi alla är syndare.

"Ni har hört att det blev sagt till dem i forna tider: Du skall inte dräpa, och den som dräper, han blir skyldig under domen. Men jag säger er, att var och en som blir vred på sin broder utan giltigt skäl, han blir skyldig under domen, och den som säger: Ditt dumhuvud till sin broder, han är skyldig inför Stora rådet. Men den som säger: Din dåre, han är skyldig till helvetets eld."

Matteusevangeliet 5:21-22

Idag är många av oss uppväxta med att höra att vi är duktiga och att alla innerst inne är goda. Detta har vi till stor del den moderna psykologin att "tacka" för. Vi får höra att om den hemvändande svenske IS-soldaten eller hustrumisshandlaren bara hade haft en bättre uppväxt så hade de säkert varit fina människor. Och om vi ger dem ett bra jobb och en fin lägenhet så... Och i vissa fall ligger det säkert något i de påståendena, men på det här sättet flyttar man över ansvaret på föräldrarna eller samhället. Man bortser från att onda handlingar i grunden är ett eget val, och att människor behöver ta ansvar för sina egna handlingar.

Blir man intalad att allt hela tiden är någon annans fel så hamnar man lätt i den typ av "blame game" som beskrivs i Första Mosebok kapitel 3. Alltså att man hela tiden vill skylla ifrån sig på någon annan

"Mannen svarade: "Kvinnan som du satte vid min sida, hon gav mig av trädet och jag åt." Då sade Herren Gud till kvinnan: "Vad är det du har gjort?" Kvinnan svarade: "Ormen förledde mig och jag åt."

Första Moseboken 3:12-13

Vad vi behöver inse om syndens natur är att trots att vi kan tycka att vi är duktiga ibland så kan vi inte leva upp till Guds standard. Vi behöver någon som räddar oss från vår syndiga natur. Och det här är viktigt, för en dag ska vi alla stå till svars för hur vi har levt våra liv här på jorden.

”Och jag såg de döda, stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, efter det som stod skrivet i böckerna.”

Uppenbarelseboken 20:12

Den här texten behandlar i och för sig bara en av de domar som finns beskrivna i bibeln, så jag återkommer angående dem. För bibeln talar om olika domar för olika människor.

Men, tänker du kanske nu, vad har det här med Guds kärlek att göra då? Jo, om vi inser hur destruktiv och fruktansvärd synden är. Och om vi inser hur djupt rotad den är i oss människor. Först då tror jag att vi kan ana lite av hur mycket Gud måste älska oss. För såhär skriver Paulus till de kristna i Rom:

”För medan vi ännu var svaga, dog Kristus för ogudaktiga när tiden var inne. Ty knappast någon vill dö för den som är rättfärdig. För den som är god kanske någon vågar dö. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss, medan vi ännu var syndare.”

Romarbrevet 5:6-8

Och det, det är kärlek på riktigt.

Mos 1-11 Guds Egenskaper

Jag skrev i förra artikeln att Guds kärlek inte står i kontrast till någon av Hans övriga egenskaper. Jag tänkte för enkelhetens skull fortsätta att skriva om de tre egenskaper man först och främst förknippar med Gud. Nämligen Kärlek, Rättfärdighet och Helighet.

Guds kärlek skrev jag om förra gången. Men hur går den då ihop med att Gud är rättfärdig? Alltså att Han är rättvis, alltid gör vad som är rätt och är helt utan synd.

”Han är Klippan, fullkomliga är hans gärningar, för alla hans vägar är rätta. En trofast Gud utan svek, rättfärdig och rättvis är han.”

Femte Mosebok 32:4

”Din rättfärdighet är en evig rättfärdighet, din undervisning är sanning.”

Psalm 119:142

Så frågan är då, kan Gud älska en människa och samtidigt straffa henne för att hon inte lever som Han vill att hon ska leva? Här måste jag återigen komma tillbaks till vad Guds vilja för oss är. Guds lag är bra för oss. För vem har i längden egentligen mått dåligt av att inte ljuga, att inte stjäla, att inte mörda och så vidare? Vem mår dåligt av att älska sin nästa och att inte vara avundsjuk? Det här är ju bara saker vi mår bra av. Så Gud vill alltså att vi ska leva ett bra liv på riktigt. Själsligt alltså. För då blir ju automatiskt de ytliga och materiella problemen vi har inte så jobbiga längre.

Eftersom Gud är Gud så är det ju också självklart att Han är den som dömer oss för hur vi har levt våra liv. Han känner oss bättre än vi känner oss själva. Och hur skulle någon kunna vara både kärleksfull och rättfärdig och samtidigt välja att inte döma en brottsling?

Här brukar Hitler fungera som ett något övertydligt, men bra exempel. Tänk dig att Hitler blev ställd till svars i domstol för vad han gjorde under Andra Världskriget, med miljontals liv på sitt samvete. Tänk dig att alla fakta ligger på bordet, allt är bevisat och juryn är enig. Hitler ska dömas skyldig. Tänk dig sedan att domaren ställer sig upp för att läsa upp domen, och säger:

”Vi har funnit den åtalade skyldig på alla punkter, men eftersom jag är en så kärleksfull domare så tänker jag låta honom gå fri.”

Det skulle ju inte vara i närheten av rättvisa, och tänker man efter så är det ju inte speciellt kärleksfullt heller. Inte mot dem som förlorat sina nära och kära på grund av vad han gjorde i alla fall. Gud är däremot både kärleksfull och rättvis.

Men hur blir det då för dem som blir dömda efter sina gärningar? Om det bästa vi har att komma med är som en fläckad dräkt, som vi har sett tidigare i Jesaja 64:6. Det hebreiska ordet som används om den fläckade dräkten här beskriver egentligen det tyg som kvinnorna använde som skydd vid menstruation, när det tyget hade blivit använt. Vad som menas är alltså att vad vi har att komma med, och ibland till och med skryter med, är inte av något som helst värde då det gäller att närma oss Gud. Så angående dem som blir dömda efter sina gärningar står det såhär:

”Det är fruktansvärt att falla i den levande Gudens händer.”

Hebreerbrevet 10:31

Men Gud är inte bara kärleksfull och rättfärdig, Han är också Helig.

”Ingen är helig som Herren, för ingen finns utom dig. Ingen klippa är som vår Gud.”

Första Samuelsboken 2:2

Och...

”Året då kung Ussia dog såg jag Herren sitta på en hög och upphöjd tron, och släpet på hans mantel uppfyllde templet. Serafer stod ovanför honom, var och en hade sex vingar: Med två täckte de sina ansikten, med två täckte de sina fötter och med två flög de. Och den ene ropade till den andre:

”Helig, helig, helig är Herren Sebaot! Hela jorden är full av hans härlighet.”

Jesaja 6:1-3

Att Gud är helig innebär att Han är perfekt, felfri och följer en perfekt standard. Han är ”The Uncaused Cause”, och Den Evige Skaparen. Han kan alltså inte existera tillsammans med synd. Eller rättare sagt, synd kan inte existera i närheten av Gud.

”... för HERREN din Gud är en förtärande eld”

Femte Mosebok 4:24

Vi måste alltså på något sätt bli renade från vår synd för att kunna komma till Gud.

I Första Moseboken kapitel 3 kan vi läsa om hur Gud själv slaktade ett djur och tillverkade kläder åt Adam och Eva för att skyla deras synd.

”Och Herren Gud gjorde kläder av skinn åt Adam och hans hustru och klädde dem.”

Första Mosebok 3:21

Det här första ”offret” pekar fram mot alla de offer som skulle komma att tillfälligt övertäcka Israels folks synd. Men eftersom alla de här offren bara övertäckte, och inte tog bort, synder så behövde de göras om och om igen. Det måste ha gått åt många miljoner djur av olika slag bara under de ungefär 1500 åren från Mose till Jesus. Men även de offren pekade fram mot något större.

”Lagen ger en skuggbild av det goda som kommer, men inte tingen i deras verkliga gestalt. Därför kan aldrig lagen genom samma offer som ständigt frambärs år efter år fullkomna dem som träder fram. Annars hade man väl slutat offra? De som tjänstgör hade då redan varit renade en gång för alla och inte längre haft några synder på sitt samvete. Men nu ligger i offren en årlig påminnelse om synderna, för tjurars och bockars blod kan omöjligt utplåna synder.”

Hebreerbrevet 10:1-4

Men några verser senare får vi reda på vad alla djuroffren pekade fram emot.

”Och i kraft av den viljan är vi helgade, genom att Jesu Kristi kropp har offrats en gång för alla. Alla andra präster står och förrättar sin tjänst dag efter dag och bär gång på gång fram samma offer som aldrig kan ta bort synderna. Men Jesus har framburit ett enda syndoffer för alla tider, och han har sedan satt sig på Guds högra sida och väntar nu på att hans fiender ska läggas som en pall under hans fötter. Med ett enda offer har han för all framtid fullkomnat dem som helgas.”

Hebreerbrevet 10:10-14

Det här med att Jesus bara behövde dö en gång för att ta bort alla våra synder. Dåtida, nutida och framtida. Det skriver också Petrus om i sitt första brev.

”Så led också Kristus en gång för era synder. Rättfärdig led han i orättfärdigas ställe för att föra er till Gud”

Första Petrusbrevet 3:18

Och Paulus skriver samma sak.

”Hans död var en död från synden en gång för alla, men hans liv är ett liv för Gud.”

Romarbrevet 6:10

Som en liten parentes vill jag bara säga att det här är otroligt viktigt. Men det är inte så självklart för alla som kallar sig kristna. För i tusentals kyrkor över hela världen anser man att Jesus offras om och om igen, varje Söndag när man tar nattvarden. Vilket, som vi precis sett, är helt obibliskt.

Gud är alltså Rättfärdig och Helig. Men i sin enorma Kärlek offrade Jesus sig själv som det slutgiltiga offret för vår synd. En gång för alla. För att vi inte skulle behöva bli dömda för våra gärningar, utan friade genom vad Jesus gjorde för oss på korset. Han dog i vårt ställe, och Han uppstod sedan igen för att vi skulle få evigt liv tillsammans med Honom.

Vad vi behöver göra är bara att ta emot den gåvan, omvända oss 180° och följa Honom.

1 Mos 1-11 Guds Domar

Jesus dog alltså för oss och uppstod på tredje dagen för att vi skulle få leva med Honom. Så nu vet vi vad vi blir frälsta TILL. Så nästa fråga blir förstås, vad är det egentligen vi behöver bli frälsta/räddade FRÅN?

I Första Mosebok kapitel 6 till 9 Kan vi läsa om Noa och hans familj. De levde i en tid då människans ondska hade gått totalt över styr.

”Och Herren såg att människornas ondska var stor på jorden och att deras hjärtans alla tankar och avsikter ständigt var alltigenom onda.”

Första Moseboken 6:5

Men Noa trodde på Gud. Och därför räknades han som rättfärdig.

”Detta är Noas fortsatta historia. Noa var en rättfärdig man och fullkomlig bland sina samtida. Han vandrade med Gud.”

Första Moseboken 6:9

”I tron byggde Noa en ark i helig fruktan för att rädda sin familj, efter att Gud hade varnat honom för det som ännu ingen hade sett. Genom tron blev han världen till dom och ärvde den rättfärdighet som kommer av tro.”

Hebreerbrevet 11:7

Vi ser i de här kapitlen en stark kontrast mellan människor som följer Guds vilja och människor som inte gör det. Gud är en tålmodig Gud, men det kommer alltid en tidpunkt då människorna har ”fyllt sina synders mått”. Man har alltså nått den gräns där Gud säger: Hit men inte längre. Det hände med folket i Noas dagar i Första Moseboken 6:6-7, det hände med invånarna i Sodom och Gomorra i Första Moseboken 18:20-21, det hände med folken som bodde i Kanaan i Första Moseboken 15:16, och så vidare.

Den dom, alltså den globala översvämning, som världen fick känna på i Noas dagar var något som kom att förändra hela den värld vi lever i. Vad vi ser inom områden som geologi och biologi ger ofta en tydlig bild av vad som hände. Om vi nu tillåter oss att tolka vad vi ser på ett historiskt och bibliskt sätt. Exempel?

Tänk dig att du har en flaska med jord, sand och snäckor i olika storlekar och lite pinnar och annat i. Tänk att du skakar flaskan ordentligt och sedan ställer den på ett bord. Vad skulle du se? Du skulle se hur jorden, sanden, snäckorna, pinnarna och allt annat i flaskan sorterade sig i olika lager efter vikt, storlek, flytförmåga, osv. Du skulle se formationer i sanden och jorden som ser ut som sten, som under lång tid böjt sig, ibland i 90° vinklar. Vilket är omöjligt för sten att göra utan att spricka. Du skulle alltså se precis vad vi ser i vår natur efter att Gud ”skakade om” planeten under en massa vatten. Men jag kommer att skriva mer om det här i senare artiklar.

Under världens historia har Gud rest upp riken, och dömt riken genom att låta dem falla. Det här kan du studera ingående i Daniels bok till exempel. Men vad jag ska koncentrera mig på här är tre domar som vi alla står inför i framtiden.

Den första domen omfattar precis som Noas flod hela världen. Den är känd genom hela Bibeln under olika namn. Daniels sista årsvecka i Daniel 9:27. Jakobs tid av nöd i Jeremia 30:7. Och vedermödan, eller den stora nöden i Uppenbarelseboken 7:14 är bara några exempel. De två sistnämnda fokuserar i och för sig in på den sista halvan av den här sjuåriga domen över världen, men mer om det en annan gång.

Vad som kommer att hända under den här perioden kan vi läsa mycket om i Uppenbarelseboken kapitel 6 till kapitel 19. Det är ingen lätt läsning. Texten innehåller massor av bilder och liknelser. Men det betyder inte att man kan tolka texten som man vill. För bakom varje bild finns ju en bokstavlig tolkning som går att hitta för den som vill och orkar söka i bibelns övriga böcker. För den bästa kommentaren till bibeln är ju alltid bibeln. Det är inte heller någon positiv och glad läsning. Men den beskriver hur Gud gör upp med synden och dem som väljer synden framför Gud. Den beskriver också hur Gud återigen fokuserar in på sitt folk Israel. Men mitt i den världsomfattande dom som beskrivs så finns fortfarande nåden för dem som väljer att vända om och tillbe Gud. För om dem som gör det står det såhär i Uppenbarelseboken 7:13-17

”En av de äldste frågade mig: ”Dessa som är klädda i vita kläder, vilka är de och varifrån kommer de?” Jag svarade: ”Min herre, du vet det.” Då sade han till mig: ”Det är de som kommer ur den stora nöden. De har tvättat sina kläder och gjort dem vita i Lammets blod. Därför står de inför Guds tron och tjänar honom dag och natt i hans tempel, och han som sitter på tronen ska slå upp sitt tält över dem. De ska aldrig mer hungra och aldrig mer törsta, och varken solen eller någon annan hetta ska drabba dem, för Lammet mitt på tronen ska vara deras herde. Han ska leda dem till livets vattenkällor, och Gud ska torka alla tårar från deras ögon.”
Uppenbarelseboken 7:13-17

Den andra domen jag tänkte skriva om är mer slutgiltig. Och det är domen vid den stora vita tronen.

”Och jag såg en stor vit tron och honom som satt på den. För hans ansikte flydde jord och himmel, och det fanns ingen plats för dem. Och jag såg de döda, stora och små, stå inför tronen. Och böcker öppnades, och ännu en bok öppnades, livets bok. Och de döda dömdes efter sina gärningar, efter det som stod skrivet i böckerna. Och havet gav igen de döda som fanns i det, och döden och helvetet gav igen de döda som fanns i dem, och var och en dömdes efter sina gärningar. Och döden och helvetet kastades i eldsjön. Detta, det vill säga eldsjön, är den andra döden. Och om någon inte fanns skriven i livets bok kastades han i eldsjön.”
Uppenbarelseboken 20:11-15

När man pratar om Guds dom så är det oftast den här domen vid den stora vita tronen man kommer att tänka på. Många ser det som att alla människor står på led här för att bli dömda till himmel eller helvete. Men om vi studerar bibeln noga så är det inte riktigt så det kommer att gå till. För det är inte vi troende kristna som kommer att stå inför den stora vita tronen och bli dömda. Det är här människor som valt att lita på sina egna gärningar kommer att bli dömda efter dem. Och vi har ju redan sett hur mycket våra egna gärningar är värda.

Men bibeln talar också om en annan dom.

”Vi måste alla träda fram inför Kristi domstol, för att var och en ska få igen vad han har gjort här i livet, gott eller ont.”

Andra Korintierbrevet 5:10

Det här vänder sig helt klart till dem som tagit emot Jesus Kristus som sin personlige Herre och Frälsare. Vad som kommer att dömas här är hur vi har levt våra liv för Honom. Och det handlar inte om straff, för straffet för vår synd tog Jesus på sig då Han dog för oss på korset. Här handlar det om priser, eller ”kronor”. Ordet anspelar på den segerkrans som atleterna vann vid idrottsevenemangen i det gamla Romarriket.

”Vet ni inte att av alla löparna som springer på arenan är det bara en som får priset? Spring så att ni vinner det. Alla som tävlar måste ha disciplin i allt – de gör det för att vinna en segerkrans som vissnar, vi för att vinna en som aldrig vissnar.”

Första Korintierbrevet 9:24-25

Och...

”Salig är den som håller ut i prövningen, för när han har bestått provet ska han få livets krona som Gud har lovat dem som älskar honom.”

Jakobs Brev 1:12

Den här domen handlar helt enkelt om att få, eller inte få, belöningar för hur vi som troende har levt våra liv här på jorden. Paulus beskriver det här på ett mer utläggande, om än lite krångligare sätt när han skriver.

”För en annan grund kan ingen lägga än den som är lagd, vilken är Jesus Kristus. Om nu någon bygger på denna grund med guld, silver, ädla stenar, trä, hö eller strå, så ska vars och ens verk bli uppenbarat. För den dagen ska göra det klart, eftersom den ska uppenbaras i eld, och hur vars och ens verk ska elden pröva. Om det verk som någon har byggt består, ska han få lön. Men om hans verk brinner upp, så ska han lida förlust. Men han själv ska bli frälst, men såsom genom eld.”

Första Korintierbrevet 3:11-15

Vi ser här hur våra verk, alltså gärningar, kommer att bli prövade genom eld. Om de är värdelösa, alltså byggda med trä, hö eller strå, kommer de att brinna upp. Men om vi har gjort saker som verkligen betyder något för Gud och evigheten, alltså om vi har byggt med guld, silver och ädla stenar, så kommer vi att få belöningar för vad vi gjort. Här måste vi vara noga när vi läser. För det står ju inte att det är människorna som inte gör värdefulla gärningar som kommer att brinna upp. Det är deras gärningar som brinner. I de två sista meningarna står det ju rakt ut: ***”Men om hans verk brinner upp, så ska han lida förlust. Men han själv ska bli frälst, men såsom genom eld.”*** För som vi vet så blir ju ingen människa frälst genom goda gärningar.

Jag skulle vilja uppmuntra dig till att göra ditt val nu, för de första två domarna jag skrivit om här vill du inte vara en del av. Och det finns bara ett sätt att slippa dem. Be att Jesus blir Herre i ditt liv...

”Han säger ju: Jag bönhör dig i nådens tid, jag hjälper dig på frälsningens dag. Nu är den rätta tiden, nu är frälsningens dag.”

Andra Korintierbrevet 6:2

1 Mos 1-11 Guds Barmhärtighet

Ordet barmhärtighet kanske inte är något man använder varje dag nu för tiden. Det betyder medkännande, medlidande, förlåtande eller nåd. I det engelska språket är det här begreppet uppdelat i två olika ord, "mercy" och "grace".

"Mercy" beskriver ett scenario när någon INTE FÅR vad den förtjänar. Till exempel om man blir benådad från fängelsestraff, dödsstraff eller helvetet. Förutsättningen för den här nåden är förstås att man är tveklöst, och 100% skyldig. För utan skuld behövs ju ingen nåd.

"Grace" betyder att man FÅR något man INTE förtjänar. Det kan vara en gåva, en relation med någon man tidigare sårat eller evigt liv. Den här nåden går inte att jobba sig till, för i så fall skulle man ju i viss mån förtjäna den. Och då vore det inte "grace". Den här typen av nåd går alltså bara att få genom att ta emot den som en gåva.

Som vi såg för ett par artiklar sedan så är Gud rättvis och helig, så Han har full rätt att döma syndiga människor i en syndig värld. Men eftersom Han också är kärlek så är han full av barmhärtighet och nåd. Gud kunde ju ha valt att utplåna sin skapelse redan efter syndafallet. Istället valde Han att lova oss en frälsare som skulle komma och krossa ormens huvud och ställa allt till rätta.

"Jag ska sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han ska krossa ditt huvud och du ska hugga honom i hälen."
Första Moseboken 3:15

Han kunde också ha valt att utplåna hela mänskligheten i den globala översvämningen i Noas dagar, eller när hela mänskligheten gjorde uppror mot Honom när man började bygga Babels Torn. Men eftersom Gud alltid håller sina löften, och eftersom Han är barmhärtig så valde Han att rädda mänskligheten även ur de här situationerna.

Men det är inte bara i Första Mosebok kapitel 1-11 som det här händer. Bibeln är full av berättelser om hur människor, både individer, grupper och nationer, sätter sig upp mot Gud. Gud visar människan att hon har gjort fel genom att sända någon svårighet. Människan vänder sig tillbaks till Gud, och Gud förlåter människan. Domarboken är ett bra exempel på den här cykeln, som upprepar sig hela sju gånger i bara den boken. Israel vänder sig bort från Gud. Gud låter en fiende anfalla Israel. Israel ber Gud om hjälp. Gud reser upp en ledare, eller en domare, för Israel som besegrar fienden. Sedan börjar det om igen. Israel vänder sig bort från Gud. Gud låter en fiende anfalla Israel. Och så vidare...

Israel är ju fortfarande det största beviset på att Gud fortfarande verkar på samma sätt. Gud valde ut Israel för att visa världen vem Han är. Han gav Israel budorden och andra regler att leva efter. Sedan beskrev Han för dem hur bra de skulle ha det om de valde att följa Gud och leva efter Hans regler. Men Han förklarade också vad som skulle drabba dem om de valde att följa andra så kallade gudar och deras regler. De skulle utsättas för så svår förföljelse att de blev skingrade över hela världen. Vilket hände år 70 e.Kr.

Men i sin barmhärtighet och kärlek lovade Han att även om de valde bort både Gud och Hans Son, Jesus, så skulle de i den sista tiden komma tillbaka till sitt land igen. Och sedan skulle en rest bli räddad. Det här är vad vi med egna ögon kan se början på just nu. Allt fler judar känner en längtan efter att flytta till sitt hemland Israel. Vissa känner bara en dragning dit, medan andra känner sig tvingade att flytta dit på grund av den åter igen ökande antisemitismen. Båda de här anledningarna till att flytta till Israel är förstås uppfyllelser av Guds löften till sitt folk.

"Var inte rädd, för jag är med dig. Jag ska hämta dina barn från öster och samla dig från väster. Jag ska säga till länderna i norr: "Ge hit!" och till södern: "Håll dem inte tillbaka! För hit mina söner fjärran ifrån och mina döttrar från jordens ände"

Jesaja 43:5-6

Ett annat exempel på den här nåden är vad jag har skrivit om i min serie "Uppryckelsen", där jag förklarar att bibeln tydligt lär oss att vi som tror kommer att få slippa genomleva den värsta tiden i mänsklighetens historia, då Guds vrede kommer att tömmas ut över jorden.

"För Gud har inte bestämt oss till vrede, utan till att vinna frälsning genom vår Herre Jesus Kristus,"

Första Tessalonikerbrevet 5:9

Men det finns ju en händelse i världshistorien som klarare än alla andra visar oss Guds barmhärtighet och nåd. Och det är Jesu död för oss på korset. Som jag sa tidigare kunde Gud ha valt att utplåna mänskligheten, som då bestod av två personer, efter att de valt att vända sig bort från Honom. Istället valde Han att lova att det skulle komma någon och ställa allt till rätta igen. Denne någon är Jesus. Hela Gamla Testamentet pekar sedan fram emot denne någon. De som levde under den tiden fick fler och fler ledtrådar angående denne någon som skulle komma allteftersom tiden gick. Till slut hade man över 300 profetior som pekade mot denne Messias.

Jesus kom sedan till jorden och infriade under sin drygt trettioåriga livstid här alla de här profetiorna. På så sätt bevisade Han att Han var den som blivit utlovad redan vid världshistoriens begynnelse. Men de flesta insåg nog inte vad denne Messias skulle behöva utstå för att våra synder och vår upproriskhet skulle bli förlåten.

Gud är ju, som jag skrivit om tidigare, helig. Han har alltså en perfekt standard som vi måste leva upp till för att kunna existera i Hans närhet. Eftersom ingen, förutom Jesus, någonsin har levt upp till denna standard kan vi aldrig på egen hand treva oss fram till Gud. Vår synd håller oss ifrån Honom. Ordet synd kommer i grunden från tävlingar som till exempel bågskytte, och betyder något i stil med "att missa målet". Om en bågskytt siktade lite fel och inte träffade "bull's eye" så ropade kontrollanten:
"- Syndare!".

Ingen av oss har alltså levt ett syndfritt liv. Vi har alla syndat. Inte bara av misstag, utan även med vilja eller som ett rent uppror mot Gud. Så vad är då straffet för att synda mot en helig Gud?

"För syndens lön är döden"

Romarbrevet 6:23a

Vi står alltså alla skyldiga till ett brott som leder till dödsstraff. Men Gud är inte bara Helig. Han är också Rättfärdig. Det betyder att Han inte kan säga en sak ena dagen och sedan ångra sig nästa dag. Allt Han säger att Han ska göra kommer Han att göra. Så nu börjar vi ju se ett enormt dilemma för oss som har syndat mot Gud. För synd måste ju straffas med döden.

Men det är här som Guds barmhärtighet kommer in i bilden. Paulus skriver så här:

"För medan vi ännu var svaga, dog Kristus för ogudaktiga när tiden var inne. Ty knappast någon vill dö för den som är rättfärdig. För den som är god kanske någon vågar dö. Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss, medan vi ännu var syndare."

Romarbrevet 5:6-8

Genom hela Gamla Testamentet kan vi se hur man offrade oskyldiga djur för att tillfälligt skyla över sin egen synd. Miljontals djuroffer måste ha använts genom århundradena för att försöka rena människor från deras skuld. Men efter att man hade offrat ett djur för sina synder så gick man ju hem igen och började begå nya synder. Som tur är så var inte det här Guds slutgiltiga plan. Alla de här djuroffren pekade ju nämligen fram emot ett perfekt offer. Ett offer som inte bara täcker över synder tillfälligt, utan ett som faktiskt tar bort synderna permanent.

"Först sa han: Offer och gåvor, brännoffer och offer för synder begärde du inte, och du fann inte heller behag i dem, vilka bärs fram enligt lagen. Därefter sa han: Se, jag kommer för att göra din vilja, o Gud. Han tar bort det första för att insätta det andra. Genom denna vilja har vi blivit helgade genom Jesu Kristi kropps offer en gång för alla. Och varje präst står ju dagligen och gör tjänst och bär ofta fram samma offer, som aldrig kan ta bort synder. Men sedan han har burit fram ett enda offer för synderna, som gäller för alltid, sitter han på Guds högra sida, och därefter väntar han på att hans fiender ska läggas till en fotpall för hans fötter."

Hebreerbrevet 10:8-13

Jesus, som själv är Gud, blev till en människa och levde ett syndfritt liv här på jorden. Han blev sedan på det mest fasansfulla sätt du kan tänka dig offerad för våra synders skull. Gud är ju rättfärdig, och kan alltså inte låta någon synd gå ostraffad. Men istället för att utplåna mänskligheten för allt vi gjort, valde Han att själv bli människa och ta det straff som vi egentligen borde ha fått på sig själv. Han blev det offerlamm som faktisk kunde ta bort världens synd.

Vilken enorm barmhärtighet, nåd och kärlek!

Tänk att den Gud som har skapat allt vi ser omkring oss har så stor nåd att Han valde att dö för oss medan vi ännu var syndare.

Men hur kan vi då få vår synd förlåten? Man kan välja att få del av den här enorma nåden genom att tro på Honom. Alltså genom att lita på att det Han gjorde på korset när Han dog för oss är nog för att betala för våra synder.

"Ty av nåden är ni frälsta genom tron, och det inte av er själva, Guds gåva är det, inte av gärningar, för att ingen ska berömma sig."

Efesierbrevet 2:8-9

Vi är alltså inte frälsta av våra egna gärningar, utan av Guds nåd mot oss, och den nåden får vi genom att tro på Jesus.

"Ty så älskade Gud världen att han gav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv. För Gud sände inte sin Son till världen för att döma världen utan för att världen skulle bli frälst genom honom. Den som tror på honom blir inte dömd, men den som inte tror är redan dömd, eftersom han inte har trott på Guds enfödde Sons namn."

Johannesevangeliet 3:16-18

18. 1 Mos 1-11 Relevant idag?

Jag tänkte avrunda min lilla serie om de elva första kapitlen i Bibeln här. Men det är några saker som jag vill poängtera först. De här kapitlen lägger som sagt grunden för allt vad vi som kristna tror på. I begynnelsen skapade Gud... osv. Men vi kan även hitta svaren på frågor som vi tycker är mer moderna och relevanta för vår egen tid i de här elva kapitlen. Jag tänkte ta fyra exempel på det här exempel:

1. Klimatförändringar. Är det något som vi över huvud taget behöver oroa oss för? Gud förklarar ju för Noa när han lämnar arken efter den globala översvämningen:

"Så länge jorden består ska sådd och skörd, köld och värme, sommar och vinter, dag och natt aldrig upphöra."

Första Mosebok 8:22

Gud nämner köld och värme separat från sommar och vinter här. Därför kan vi utgå från att de inte betyder samma sak. Sommar och vinter vet vi ju alla vad det är för något. Men vad menar Han då med köld och värme? Jorden har ända sedan skapelsen gått igenom längre cykler av kallare och varmare klimat. Under vikingatiden vet vi att klimatet var varmt. Sedan kom vad man brukar kalla den lilla istiden. Och i början av 1900-talet var det ganska varmt igen. Så här har det alltid hållit på. Och kommer enligt texten vi just läste alltid att göra.

Nu säger jag inte att vi ska kasta våra plastpåsar i havet och våra batterier i skogen osv. För vi har också fått uppdraget att ta hand om Guds skapelse. Vad jag får ut av den här versen är att det inte är miljön vi borde fokusera vår oro på. Utan vår relation till Gud. För den här världen kommer inte att gå under på grund av miljöförstöringen. Vi har ju redan läst vad Petrus skrev om den här saken.

"Men Herrens dag ska komma som en tjuv om natten, och då ska himlarna med ett våldsamt dån förgås, och elementen ska smälta av brännande hetta, och jorden och de verk som finns därpå ska brännas upp. Eftersom nu allt detta ska upplösas, hur heligt och gudfruktigt bör ni då inte leva, medan ni väntar och ivrigt längtar efter Guds dags ankomst, då himlarna ska förgås av eld och elementen smälta av hetta. Men efter hans löfte väntar vi nya himlar och en ny jord där rättfärdighet bor."

Andra Petrusbrevet 3:10-13

2. Nummer två av min lista på fyra är Globalisering kontra suveräna nationer. För det är en annan sak som tas upp i de här kapitlen. Nationer har ju funnits ända sedan Babels torn, men det finns en otroligt stark vilja hos många mäktiga personer i världen att suddas ut gränser och skapa en ny världsordning. Det här har eskalerat de senaste hundra åren, och det verkar fortsätta att eskalera. Idag försöker man inte ens dölja det längre. Men vilka är det då som jobbar för det här? Jag kan nämna några namn så du ser vilka mäktiga krafter som ligger bakom det här. Barack Obama, Joe Biden, Emanuel Macron, Kung Charles av England, Bill Gates, Påve Franciskus, George Soros, Klaus Schwab och många, många fler. I Första Mosebok kapitel 11 står det:

”Och de sade: ”Kom, så bygger vi oss en stad och ett torn med spetsen uppe i himlen ! Låt oss göra oss ett namn, så att vi inte sprids ut över hela jorden.” Då steg Herren ner för att se på staden och tornet som människorna byggde. Herren sade: ”Se, de är ett enda folk och de har ett enda språk. Detta är deras första tilltag, och här efter ska ingenting vara omöjligt för dem vad de än beslutar sig för. Låt oss stiga ner och förbistra deras språk, så att den ene inte förstår vad den andre säger.” Så spred Herren ut dem därifrån över hela jorden, och de slutade bygga på staden. Den fick namnet Babel, eftersom Herren där förbistrade hela jordens språk, och därifrån spred han ut dem över hela jorden.”

Första Mosebok 11:4-9

Så från Babels torn härstammar inte bara de olika språkgrupperna, utan även olika folkgrupper, kulturer och religioner. Lukas förklarar sedan en av anledningarna till att vi ska bo i grupper på olika platser på jorden.

”Av en enda människa har han skapat alla människor och folk till att bo över hela jorden, och han har fastställt bestämda tider och gränser inom vilka de ska bo. Det gjorde han för att de ska söka Gud och kanske kunna treva sig fram och finna honom, fast han inte är långt borta från någon enda av oss.”

Apostlagärningarna 17:26-27

Även i framtiden, när Jesus under en period på 1000 år sitter på Davids tron i Jerusalem, kommer det att finnas nationer. Det står dock att en dag ska det framträda en person som kommer att fungera som ledare för hela världen. Det kommer att bli starten på den mest fruktansvärda tidsepok som världen någonsin har sett, eller kommer att se. Honom, den så kallade Antikrist, eller Laglöshetens människa, kommer jag att skriva om senare.

3. Frågan om veganism/vegetarianism/köttätande tas också upp här. Fram till Noas flod hade människorna bara ätit från växtriket. Alla var alltså vegetarianer från början. Men en ny miljö krävde antagligen en ny typ av kost.

”Frukten och skräck för er ska komma över alla djur på jorden och alla fåglar under himlen, över allt som krälar på marken och över alla fiskar i havet. De är givna i er hand. Allt som rör sig och lever ska ni ha till föda. Så som jag har gett er de gröna örterna ger jag er nu allt detta.”

Första Mosebok 9:2-3

Återigen vill jag påminna om att vi är satta att ta hand om skapelsen, inte missbruka den som vi så ofta gör. I versen står inget om att vi måste äta kött, så jag ser inget fel i att vara vegetarian eller vegan, så länge man inte försöker bestämma vad andra får och inte får äta.

4. Min fjärde punkt är nog den absolut mest kontroversiella just nu. Och det handlar om det här med könstillhörighet. Förvirringen och osäkerheten på det här området breder ut sig och kryper allt längre ner i åldrarna. Ofta med psykisk ohälsa som följd. Mycket på grund av att organisationer som RFSU och RFSL får komma in i skolorna och framföra sitt budskap. Men hur många kön finns det egentligen enligt Bibeln?

”Och Gud skapade människan till sin avbild , till Guds avbild skapade han henne, till man och kvinna skapade han dem.”

Första Mosebok 1:27

När man nämner det här med manligt och kvinnligt i samband med bibeln så brukar många gå igång ordentligt. För bibeln är väl kvinnofientlig, eller?

När man talar om det här med manligt och kvinnligt i bibeln är en av de första bibeltexterna folk brukar tänka på när Petrus beskriver kvinnan som det svagare kärlet.

"På samma sätt ska ni män leva förståndigt tillsammans med dem, som är det svagare kärlet..."

Första Petrusbrevet 3:7

Men som jag har skrivit om och om igen så går det inte att rycka en vers, eller som i det här fallet en halv vers, ur sitt sammanhang och tro att man ska förstå den. Sammanhanget i den här versen är att, ja, kvinnorna bör respektera och underordna sig sina män. Precis som Paulus skriver i Efesierbrevet 5:22-24, alltså tre verser.

Men sen beskriver både Petrus och Paulus hur männen behöver behandla sina hustrur. I Efesierbrevet kapitel 5 beskriver Paulus det här i verserna 25-33, alltså nio verser. Så vem tror du att Gud lägger störst ansvar på? Fortsättningen på versen vi just läste i Första Petrusbrevet lyder ju såhär:

"På samma sätt ska ni män leva förståndigt tillsammans med dem, som är det svagare kärlet. Visa era hustrur aktning, som också är medarvingar till livets nåd, så att era böner inte blir förhindrade."

Första Petrusbrevet 3:7

Han säger alltså att vi män ska visa våra hustrur aktning. I Efesierbrevet kapitel 5 skriver Paulus att vi ska älska dem så som Kristus har älskat församlingen. Och det är inte lite det. Sen skriver Petrus att de, alltså kvinnorna, också är medarvingar till livets nåd. Han sätter dem alltså på precis samma nivå som männen här. Vilket var revolutionerande på den tiden.

Så vad är skillnaden då. Jo enligt bibeln har män och kvinnor som sagt samma värde, men olika uppgifter. Det här betyder inte att kvinnorna ska stå hemma vid spisen och föda barn. Det finns många exempel på hårt arbetande kvinnor i bibeln. Och ärligt talat så är ju att arbeta i hemmet med sina barn också hårt arbete. Men vi är ändå olika.

För att se skillnaderna behöver man ju generalisera en del. För det finns ju nivåer och skalor i allting. Men generellt sett så brukar ju kvinnor ha en mer omvårdande personlighet än män. De vill gärna att alla i deras omgivning ska må bra. Medan män ofta är mindre känsliga i hur vi betar oss och uttrycket oss. Det här tror jag är en av anledningarna till att Paulus skriver att kvinnor till exempel inte ska ha en ledande pastorsroll i församlingen. För det behövs någon som ser mer till vad som står i bibeln, och mindre till vad människor känner angående vad som står i bibeln.

Men varför kallar Petrus kvinnorna för svaga då? Vi kan väl läsa versen igen.

"På samma sätt ska ni män leva förståndigt tillsammans med dem, som är det svagare kärlet. Visa era hustrur aktning, som också är medarvingar till livets nåd, så att era böner inte blir förhindrade."

Första Petrusbrevet 3:7

En pastor som jag ofta lyssnar på, som heter Brett Meador, förklarade det här på ett fantastiskt sätt. Han jämförde män med ölglas och kvinnor med vinglas. Om vi tittar på de här två typerna av glas. Vilket är mest värt? Inget. De är lika mycket värda förstås. Har de samma uppgift? Jag skulle inte påstå det. Själv dricker jag varken öl eller vin, men vad jag har hört så dricker man helst vin ur ett vinglas och öl ur ett ölglas. Men vilket är det svagare kärlet då? Du kan ju testa det om du har båda de här typerna av glas hemma. Jag skulle nog säga att vinglasen är det svagare. Men här kommer vi till själva poängen. För vilket glas behandlar du med mest vördnad och försiktighet? Jo, vinglasen förstås. Och det är precis det som Petrus menar här.

Det är därför som det blir så fel när en biologisk man säger att han är en kvinna. Anmäler sig till en kvinnlig MMA turnering, och bokstavligen går in och knäcker skallbenet på sin kvinnliga motståndare. Vilket hände för ett tag sedan.

Nej. Gud har skapat dig till precis den Han vill att du ska vara. I den kropp som Han ville att du skulle ha. Och Han ÄLSKAR DIG. Det är vad vi behöver inse för att må bra.

Men framför allt får vi i 1 Mos 1-11 veta varför Jesus behövde dö för oss, alltså vår synd. Och vad vi behöver göra för att bli frälsta, nämligen tro på Guds Son som presenteras redan i Första Moseboken 3:15.

”Men Gud bevisar sin kärlek till oss genom att Kristus dog för oss medan vi ännu var syndare. När vi nu har förklarats rättfärdiga genom hans blod, hur mycket mer ska vi då inte genom honom bli frälsta från vredesdomen?”

Romarbrevet 5:8-9

”Så älskade Gud världen att han utgav sin enfödde Son, för att var och en som tror på honom inte ska gå förlorad utan ha evigt liv.”

Johannesevangeliet 3:16

Den dag jag står inför Gud så har jag absolut inget att komma med, men jag kan lita på att det Jesus gjorde på korset är tillräckligt för att mina synder ska vara förlåtna och glömda.

”Han ska förbarma sig över oss igen och trampa på våra missgärningar. Du ska kasta alla deras synder i havets djup.”

Mika 7:19

”Han behandlar oss inte efter våra synder och lönar oss inte efter våra missgärningar. Så hög som himlen är över jorden, så väldig är hans nåd över dem som vördar honom. Så långt som öster är från väster, så långt avlägsnar han våra synder från oss. Så som en far förbarmar sig över barnen, så förbarmar sig Herren över dem som vördar honom, för han vet hur vi är skapade, han tänker på att vi är stoft.”

Psalm 103:10-14